

Дѣдо КОЛЕДА

Единъ господинъ се прибираше дома си. Бѣше късна зимна нощъ. Валѣше снѣгъ. Духаше силенъ вѣтъръ. Господинътъ бѣше загърналь яката на скжпий си кожухъ. Виждаха се само очитѣ му и носѣтъ. До една стена стоеше свитъ, приведенъ човѣкъ.

Господинътъ го приближи и отмина, но следъ нѣколко крачки се извърна и пакъ го погледна. После спрѣ, върна се и приближи човѣка. Той бѣше изнемошѣлъ, премръзналъ старецъ. Колѣната му и лактитѣ бѣха съвсемъ голи. Човѣкътъ треперѣше цѣлъ и все повече се привеждаше къмъ земята.

Господинътъ го съжали. Той го повдигна, разпита го кой е и какво прави тукъ. Старецътъ едва можа да му разкаже, че е самъ и нѣма нигде никого на свѣта, че е просякъ и че живѣе накрай града, въ единъ запустѣлъ плѣвникъ. Спрѣлъ се тукъ, защото не могѣлъ да върви повече отъ гладъ и студъ.

Господинътъ бѣше добъръ и

милостивъ човѣкъ. Той реши да отведе стареца да преношува дома му. Взе го подъ мишница и го поведе.

Бѣха близу до дома му и скоро стигнаха. Влѣзоха вжтре. Малкитѣ Минко и Розка припнаха да посрещнатъ татка си. Но като видѣха стареца, отстжпиха изплашени.

Татко имъ се засмѣ:

— Не бойте се! — рече имъ той. — Не го ли познавате? Това е добриятъ дѣдо Коледа. Отивалъ да ви донесе подарѣци за празника, но премръзналъ въ бурята. Вижте го какъвъ е старъ. Ще спи дома и утре ще продължи пжтя си.

Излѣзе и майка имъ. Бащата ѝ направи знакъ да мълчи и въведе госта въ стаята на слугата имъ. Вжтре бумтѣше за затоплена печка. Старецътъ се пригрѣ. Донесоха му топла вечеря. Нахрани се и заспа сладко.

Утринътъ слугата го събуди рано-рано и му донесе едни стари дрехи на господаря. Старецътъ се изми и облѣче топ-